

nyai: papíripari, csomagolási, nyomda-, illetve textilipari képzés. Műszaki informatikai szakot szeretnénk indítani elsősorban a soproni ipari park igényei kielégítésére, melyre azonban Burgenlandból is van érdeklődés, így határon átnyúló képzés indítható be. A művészképzés oldalán is tovább kell lépni, alkalmazott grafika beindítását tervezzük, a magasabb szintű csomagolási technika beindításához.

– *Mekkora a kar súlya az új egyetemen belül?*

– Nem állunk rosszul, 58–60 fős oktatógárdánk van, hallgatói létszámunk 730 fő. Az integrációban paritásos alapon van a képviselő és nem létszámarányosan. Az Ideiglenes Intézeti Tanácsban minden karról a kari vezető, egy vezető oktató és egy hallgató képviseli a területet.

– *A magánerdő-gazdálkodás speciális terület, az innen kikerülő fa feldolgozásával foglalkoznak-e a szakképzésben, illetve a továbbképzésben?*

– A négylépcsős oktatásból az első lépcsőfokot erre indítottuk, a kétéves képzést elsősorban a kisvállalkozók részére szánjuk. Alapvető technológiai ismeretek, fafeldolgozási, faipari alapismeretek kerülnek oktatásra (két-három fős asztalosüzemek indítása, engedélyezési eljárások ismertetése, fa tárolásának módjai, szárítási technológiák stb.), aki akar, tovább tanulhat a főiskolai képzésben.

A kisvállalkozók nem akarnak hosszabb időt tölteni az iskolapadban, ezért döcögve indul ez a képzési forma, de szükség van rá. A vállalkozók körében igényt kell teremteni az oktatásra, erre a kar készen áll. A korszerű CNC gépek kezelésének elsajátítására van igény, erre szervezünk tanfolyamot. A szerszámkarbantartás örök sláger, olyan technikai háttérre igényel, ami karbantartó központok kialakulását eredményezi, a kisvállalkozók inkább ide viszik karbantartásra szerszámaikat és nem ruháznak be saját üzemszobába. Fontos kérdés a mérnökök továbbképzése, valamint a mérnökpedagógusok továbbképzése, ami utóbbiaknak kötelező.

Kedvező az oktatásunkra nézve, hogy az MTA Erdészeti Bizottságában faipari albizottság alakult. Az erdésztszomságot érzi, hogy a faipar testvére az erdészetnek, a közös munkálkodásra nagy szükség van. Az erdészekkel való közös fellépés erősítheti az érdekképviseletünket a főhatóságok és a szakma felé is.

Kép és szöveg: **Ormos Balázs**
főtitkár

Barátossy Gábor tájékoztatója a Szeniorok Tanácsában

Barátossy Gábor, az Erdészeti Hivatal elnöke tájékoztatta az ágazat helyzetéről a Szeniorok Tanácsa millenniumi ülésén megjelenteket.

Meglett az OEE klubterme, amikor *Szász Tibor* elnök üdvözölte a meghívott vendégeket és a Tanács tagjait. Külön is kiemelve Barátossy Gábor FVM-elnök, *Káldy József* OEE-elnök, *Ormos Balázs* OEE-főtitkár, az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottságának tagjait, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Szeniorok Tanácsa alelnökét, *dr. Pilissy Lajos* okl. kohómérnököt és *Tingli Istvánt*, az MTA Történettudományi Intézet tudományos titkárát. Az ülés levezető elnöke bevezetőként méltatta az ülés jelentőségét. Azért tartotta fontosnak az összejövetelt, mert egyrészt megemlékezünk az államalapítás millenniumáról, másrészt a legautentikusabb szakembertől, az EH elnökétől kapunk tájékoztatást az erdők részbeni privatizációja utáni magyar erdészeti politikáról.

Az első előadást *Tingli István* „Szent István államot teremtő munkája és megmaradásunk a Kárpát-medencében” címmel tartotta. Rámutatott arra, hogy azok a kutatók, így ő is, akik az államalapítás történetével foglalkoznak, hazánk vérzivataros történel-

me miatt korabeli magyarországi krónikások írásaira alig támaszkodhatnak. Csak a szájhagyományok alapján született, későbbi időkben írásba foglalt honi történelmi visszaemlékezésekre építhetnek. Megbízható korabeli, hiteles forrásoknak kell azonban tekinteni a nyugat-európai, így a Német-római Császárság, valamint a római pápaság krónikásainak magyarokra vonatkozó írásait. Ezekből vált ismertté, hogy Szent István felkenése királlyá és a megkoronázás abban az időben elsősorban egyházi tisztségbehelyezés volt, és olyan kötelezettséget jelentett, hogy a magyarok lakta területeken gondoskodik a nyugati kereszténység elterjesztéséről és püspökségek alapításával kiépíti az egyházi szervezetet. A magyar államiség a koronázással csak később kapcsolódott össze. Az, hogy hazánkban Szent István óta mindig ugyanazzal az egykoronával történt a királyok megkoronázása, egész Európában egyedülálló. A többi királyságban még gyakran ugyanaz a király is élete során több koronát is használt. A magyar államiságnak így vált az elmúlt ezer év alatt a Szent Korona megtartó erejévé és szimbólumává. A magyarság a Szent Korona által megtestesített államhata-

lom folyamatos elismerése által maradhatott meg.

A szakmai előadást *Barátossy Gábor* „Az Erdészeti Hivatal magyar erdészeti politikát meghatározó tevékenysége” címmel tartotta. Szavaiból kicsengett, hogy az erdészet közmegítélése nem tükrözi az erdészet valós jelentőségét és az erdész szakemberek lelkiismeretes, odaadó munkáját. Az új évezred küszöbén elkészített kormányprogram pl. az erdészettel – a környezetvédelmet tárgyaló fejezetben – 10 sort alig meghaladó terjedelemben foglalkozik. A program rámutat a honi erdők kiterjedésbeli és minőségi állapotára. Megtartja az állami szerepvállalást az erdők közhasznú munka keretében történő telepítése terén, ezzel csökkentve a falusi munkanélküliséget. Hatékonyabb igazgatási eszközöket kíván alkalmazni az erdők oltalma érdekében. szükségesnek tartja jelzőrendszer kiépítését és átfogó erdészeti adattár kialakítását. Az erdők, zöldterületek védelmén túl kiemelt feladatnak tekinti új erdők telepítését, a közlekedési útvonalak mellett védősávok kialakítását, a települések zöld területeinek a megővését. Amint látható, a program az erdészettel kapcsolatban nem a gazdálkodást, hanem az igazgatást és a környezetvédelmet helyezi előtérbe. Valójában, mivel az erdők több, mint 40%-a magántulajdonúvá vált, az erdőgazdálkodás nagyon bonyolult, költségérzékeny, jövedelemorientált lett. A napi sajtóban emiatt az erdőgazdálkodást gyakran érik alaptalan támadások. Elhangzanak olyan kijelentések, hogy az erdőt az erdészekről kell óvni. Az erdészek tevékenységét azonban a

tények éppen ellentétesen, pozitívan értékelik. Évente nem termeljük ki a folyónövedékeknek csak a felét, az erdőszülségi százalékunk évről évre növekszik. Összességében bizonyítható, hogy az erdőgazdálkodásunk szakszerű és tartamos.

Az EH erdészeti politikát irányító tevékenysége hat fő területre összpontosul:

1. A korábbi központi irányítás helyett az erdőtulajdonosok erdőgazdálkodását helyes mederbe terelő támogatási rendszer kiépítése. Ennek fő pillére az erdőfenntartási járulékos rendszer. Ezt a mai viszonyoknak megfelelően korszerűsíteni kell. Ez a munka az EH, az Erdőrendezési Szolgálat, az ERTI és az Egyetem együttműködésével 1999-ben elkezdődött. Ehhez szorosan kapcsolódik az erdészeti igazgatási rendszer és adminisztráció racionalizálása is.

2. Az erdőgazdálkodás műszaki fejlesztése, a fahasznosítás új lehetőségeinek feltárása, a hazai alkalmazás feltételeinek megteremtése.

3. A meglévő erdők, zöldterületek védelme, új erdők telepítése feltételeinek megteremtése. Ezen a téren a 2000. évi költségvetésben már van némi előrelépés. A távlatban az eddigi évi 8 ezer ha-os telepítést 14 ezer ha-ig tervezzük növelni.

4. A magánerdő-gazdálkodás hatékonyabb ellenőrzése feltételrendszerének a megteremtése. A tulajdonviszonyok tisztázása érdekében szükséges intézkedések foganatosítása. Az e téren indult ÁSZ vizsgálat segítése.

5. Az erdészeti igazgatás ésszerűsítése, korszerűsítése. Alkalmassá tétele a

felnövekedett számú magán erdőbirtokosok erdőgazdálkodásának ellenőrzésére.

6. A természetvédelem és az erdőgazdálkodás közötti összhang megteremtése. Néhány Eg. Rt. területének 50–60%-a védett terület.

Az előadó az ismertetett feladatok teljesítéséhez kérte az erdész szak egyetemes, aktív segítő munkáját.

Hozzászólások:

Dr. Király Pál: Véleménye szerint tudomásul kell vennünk, hogy az agrárágazaton, de még inkább az egész országon belül az erdőgazdálkodás súlya kicsi. A bajaink egy része ebből adódik. A másik része pedig abból, hogy mivel nem beszélünk a társadalom számára érthetően, nem értenek meg bennünket. Talán ennek tudható be, hogy pl. a természetvédelem terén – ahelyett, hogy mint illetékeseknek, a mi kezünkben lenne az irányítás – állandóan védekezni kényszerülünk.

Dr. S. Nagy László: A kormányprogramon belül az erdészetre szánt 10 sor nem tükrözi a valóságos értékrendet. Fokozni kell az erdészeti kommunikációt, hogy a döntéshozók tájékozottabbak legyenek a mi sajátosságaink terén is. Az látható, hogy ma mindent a pénz határoz meg. Mivel az ország tájából épül fel, fontos lenne a gazdaságosságot tájanként elkülönítve is elemezni.

Tokodi Mibály: Az előadásból látható, hogy rengeteg feladat előtt állunk. Az eredményesség érdekében célszerű lenne súlyozva az ügyeket, mindig a legfontosabb feladatra, most pl. az erdőtelepítésre kellene koncentrálni.

Káldy József OEE-elnök: Fontos, hogy az EH és az OEE között jó legyen a kapcsolat. Ezen a téren az utóbbi időben öröndetes a fejlődés. Nem osztja a hozzászólásokból kicsengető pesszimizmust. Azzal egyetért, hogy nem mindenki egyformán érti az elmondottakat vagy leírtakat. Azt fontosnak tartja, hogy a kívülről jövő megállapításokra figyeljünk, és kövessünk el mindent, hogy a felvetésekre pozitív választ adjunk. A szakmánk akkor nézhet bizakodva a jövőbe, ha az arra illetékesek összefognak és minden fórum előtt egységesen lépnek fel.

Szász Tibor megköszönte az előadók előadásait és a segítő szándékú hozzászólásokat, majd tájékoztatást adott a májusban esedékes, Püspökladányi ERTI Kísérleti Állomásra és a Somogyi Eg. Rt.-be tervezett szakmai útról.

Dr. Szász Tibor

